

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1186/2017
28.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и АА – адвоката Живорада Лекића, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Петровцу на Млави К бр.210/15 – 84 од 24.11.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.202/17 од 02.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К бр.210/15 – 84 од 24.11.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.202/17 од 02.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К бр.210/15 – 84 од 24.11.2016. године у ставу првом окривљени ББ и АА оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Истом пресудом обавезани су окривљени ББ и АА да у корист буџетских средстава суда уплате на име паушала свако понаособ износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да у корист буџетских средстава суда солидарно уплате на име трошкова кривичног поступка износ од 85.117,00 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а да на име трошкова кривичног поступка накнаде оштећеној ВВ солидарно износ од

267.250,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док је оштећена ВВ за остварење имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.202/17 од 02.06.2017. године у ставу првом делимичним усвајањем жалбе заједничког браниоца окривљене ББ и окривљеног АА, жалбе окривљене ББ и жалбе окривљеног АА преиначена је пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К бр.210/15 – 84 од 24.11.2016. године у ставу првом изреке тако да гласи да су окривљена ББ и окривљени АА криви због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се исте неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело, док су у преосталом делу жалбе заједничког браниоца окривљеног АА и окривљене ББ жалба окривљене ББ и жалба окривљеног АА одбијене као неосноване и у непреиначном делу првостепена пресуда у ставу првом изреке, у односу на ове окривљене је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Живорад Лекић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење и одлучивање као и да на седницу већа на основу члана 488. став 2. ЗКП позове браниоца окривљених ради присуства истој.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредби члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ је неоснован.

Бранилац окривљених АА и ББ у свом захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП јер је првостепени суд осуђујућу пресуду у односу на ове окривљене засновао на службеној белешци Кт бр.293/09 Основног јавног тужиоца у Пожаревцу од 02.08.2010. године што је као валидан доказ прихватио и

Апелациони суд у Крагујевцу, иако службена белешка није и не може бити доказ у кривичном поступку.

Из образложења пресуде Основног суда у Петровцу на Млави К бр.210/15 – 84 од 24.11.2016. године (страна 14 став 7) произилази да је првостепени суд читањем службене белешке Кт 293/09 Основног јавног тужилаштва у Пожаревцу од 02.08.2010. године утврдио да је тужилац након увида у списе Ки 287/10 Основног суда у Пожаревцу одустао од кривичног гоњења против окривљеног ГГ због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 278. став 3. у вези става 1. КЗ. Из образложења пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.202/17 од 02.06.2017. године такође произилази да је другостепени суд извео наведени доказ.

Имајући у виду да се службена белешка Основног јавног тужиоца у Пожаревцу Кт 293/09 од 02.08.2010. године односи на окривљеног ГГ против кога је Основно јавно тужилаштво одустало од кривичног гоњења, и да се осуђујућа пресуда у односу на окривљене АА и ББ очигледно не заснива на том доказу, Врховни касациони суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца ових окривљених којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП оценио као неосноване.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ указује се и на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП наводима да радње окривљених не представљају биће кривичног дела за које су оглашени кривим у овом кривичном поступку и да између описаних радњи последице у изрекама побијаних пресуда не постоји узрочно последишна веза, као и да је извођач радова био дужан да обезбеди услове за безбедно извођење радова, а не инвеститор.

Из изреке другостепене пресуде произилази да су окривљени АА и ББ као инвеститори градње стамбеног објекта у ... у улици ... заједнички вршили изградњу објекта супротно решењу Одељења за урбанизам, општинске управе Општина ... број 351-96/09 -01 од 04.08.2009. године и Акту о урбанистичким условима Одељења за привреду имовинскоправне послове и урбанизам општинске управе Општине ... број 350-120/2009-01 од 04.06.2009. године, тако што су започели изградњу објекта основа 14 x 10м уместо одобрених димензија 10 x 8м због ког одступања је дошло до увећања габарита објекта тако да је исти сазидан у непосредној близини електричних проводника и нисконапонског вода, изводећи ове радове без израде главног пројекта и без пријаве радова надлежном органу управе како им је наложено наведеним актима, због чега је дана 17.10.2009. године оштећени сада покојни ДД стојећи при раду на горњој плочи објекта додирнуо ниско напонски проводник уличне расвете који се пружао изнад ивице плоче објекта паралелно са њом, па је његово тело доспело у отворено струјно коло те је услед струјног удара наступила његова смрт.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које су окривљени ББ и АА оглашени кривим, садржаног у изреци другостепене пресуде јасно произилазе сви субјективни и

објективни елементи кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, па су супротни наводи браниоца ових окривљених којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцене навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, којима се указује да је неодрживо становиште суда да је објекат грађен током трајања брачне заједнице окривљених и да та чињеница има кривичноправни значај, будући да грађевинска дозвола гласи на ББ, обзиром да наведено представља чињенично питање, и као такво не може бити предмет разматрања поводом поднетог захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног а у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић